

sahu smlouvy vpravdě o zakázané propachtování licence podle § 9 nař. č. 191/1912 ř. z. (rozh. č. 13846 Sb. n. s.), a nutno vycházeti z oné smlouvy jako z platné smlouvy.

Jde tudíž dále jen o to, zda žalovaný ručí ze smlouvy za objednávky Karlem S. učiněné pro dotčený podnik, přes to, že se Karel S. zavázal provozovati jej na svůj účet. V té příčině jsou pro otázku ručení žalovaného dle uvedeného rozhodnutí č. 13846 Sb. n. s. rozhodující ustanovení soukromého práva, zejména občanského zákona. Byl-li Karel S. podle oné smlouvy povinen uzavřítí objednávky pro provoz biografu O. vlastním jménem a na vlastní účet, jde i objednávka inserce v souzeném případě na jeho vrub a nikoli na vrub žalovaného. V tom směru dovolatelka vytýkajíc právní mylnost napadenému rozsudku, neprovádí dovolací důvod č. 4 § 503 c. ř. s. po zákonu, poněvadž pomíjí skutková zjištění nižších soudů. Podle rozsudkových zjištění byl Karel S. nájemcem biografu O. od roku 1927 do května 1933 a sjednal se žalovaným smlouvu, podle které vedl dotčený podnik ve vlastní režii, samostatně si objednával vlastním jménem pro ně všechny potřeby a též inserci a žádné objednávky nečinil jménem žalovaného, nejsou k tomu zmocněn a oprávněn. Bylo dále zjištěno, že Karel S. i ve styku s dovolatelkou vystupoval při závazcích plynoucích z objednané inserce pouze vlastním jménem a nikoli jménem žalovaného. Dovolatelka již z takto zjištěného způsobu objednávek a inserce Karlem S., dále ze způsobu placení účtů za ně buď hotově zcela nebo á konto nebo směnkami vydanými Karlem S., jak bylo zjištěno, musila si to uvědomiti a pokládati za svého smluvce jedině Karla S. a nikoli žalovaného, o němž sama prohlásila, že s ním přímo nejednala. Pouze to, že Karel S. byl v evidenčním seznamu zapsán jako zástupce licencionářův, že dovolatelka nevěděla o schválení, pokud se týká vzetí na vědomí smlouvy o propachtování licence Karlu S. a že se objednávky daly pro biograf O., samo nestačí, aby byl žalovaný zavázán ze smluv Karlem S. uzavřených, a to tím méně, když nebylo ani tvrzeno, ani zjištěno, že žalovaný svým jednáním zjednal takový stav, z něhož by dovolatelka mohla usuzovati na oprávnění Karla S. k objednávkám v zastoupení licencionáře, po případě že ji uvedl v omyl předstíráním právního poměru s Karlem S. jinak, než ve skutečnosti byl. Zmýlila-li se dovolatelka ve svém předpokladu, že i v souzeném případě propachtování licence nebylo správním úřadem schváleno anebo vzato na vědomí, nemůže její omyl býti na újmu žalovaného, který k němu nedal podnět. Za toho stavu není žalobní nárok oprávněný ani z prvního důvodu.

Čís. 16567.

I. Splatnost nároku advokáta proti klientovi na útraty za vykonané práce není závislá ani na předložení specifikovaného palmárního účtu, ani na dokončení díla, ani na vyúčtování v š e c h prací jím provedených.

II. I když jde o jednotný soubor právnických prací vykonaných v mezích jediné všeobecné plné moci, není advokát povinen sečkat s nárokem na zaplacení za práce již vykonané až do ukončení celé věci, nýbrž jest oprávněn dělití své útraty a požadovati je buď podle časových období, nebo místo toho sestaviti je podle materiálů, jichž se týkají, třebaže jednotlivé záležitosti jsou jen součástmi většího celku.

(Rozh. ze dne 14. prosince 1937, Rv I 113/37.)

K I. srov. rozh. č. 5784, 6137, 10163, 11375 Sb. n. s.

Dr. Václav Š., advokát v P., zastupoval žalovaný řádový klášter ve věci slevy úroků na velkostatku S. Tvrdíc, že za dotčené zastupování vznikla Dr. Václavu Š. pohledávka ve výši 8.062 Kč 65 h, kterou žalobkyni postoupil, domáhá se žalobkyně jako postupnice Dr. Václava Š. na žalovaném klášteře zaplacení 8.062 Kč 65 h s přísl. Proti žalobě namítl žalovaný klášter mimo jiné její předčasnost, že dopis ze dne 4. února 1933 nelze pokládati za palmární účet, ježto schází jakákoliv možnost přezkoumatí v něm uvedené číslice co do správnosti a přiměřenosti, že plná moc daná Dr. Š. byla všeobecná a vztahovala se na všechny právní záležitosti žalovaného, takže z dotčeného jediného smluvního poměru mezi Dr. Š. a žalovaným klášteřem mohla Dr. Š-ovi vzniknouti pouze jediná palmární pohledávka za všechny konané práce. Nižší soudy uznaly podle žaloby, odvolací soud uvedl k otázce v právní větě vytčené v důvodech: K vývodům odvolání se podotýká, že advokátova odměna je splatná vykonáním díla a že zákon nestanoví, že by splatnost palmární odměny byla závislá na předložení specifikovaného palmárního účtu. Neobstojí tudíž vývody odvolání a nesplatnosti palmáru a z toho dovozované předčasnosti žaloby, nehledíc ani na to, že svědek Dr. V. Š. výslovně potvrdil, že drobnější záležitosti, jakou je souzená věc, byly vždy, jakmile byly skončeny, vyúčtovány a že nikdy opat žalovaného kláštera nežádal specifikování účtu, ba že dokonce ji odmítal, takže není oprávněna výtka, že nelze pokládati za řádné palmární účty jednotlivé dopisy, na které se žalobce odvolává a které označuje jako účty.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Odvolací soud již správně dolíčil, že splatnost advokátova nároku na odměnu není závislá na předložení specifikovaného palmárního účtu, k čemuž advokát není povinen (rozh. č. 10163 a 11375 Sb. n. s.); jeho palmární pohledávka vzniká již výkonem práce po případě vynaložením peněz (rozh. č. 5784 Sb. n. s.) a stává se splatnou a dospělou jejím ohlášením klientovi po vykonání objednané práce (rozh. č. 6137 Sb.

n. s.); ježto advokát podle § 11, odst. 2, adv. ř. je též oprávněn vypo-
vědět plnou moc klientem mu danou, není jeho nárok na odměnu za
konané práce ani závislý na dokončení díla. Ostatně byla specifikace
sporného účtu v rozepři předložena.

Dovolatel však zastává také právní názor, že přes to je žaloba před-
časná, poněvadž generální plná moc, daná Dr. Václavu Š., opravňovala
k zastupování žalovaného kláštera ve všech za dobu trvání zmocněnec-
kého poměru se vyskytujících právních záležitostech žalovaného klá-
štera a že vyřízení v š e c h těchto právních záležitostech a veškerých práv-
nických prací zmocněnci svěřených tvořilo nedílný jediný celek, takže
Dr. Š. po ukončení tohoto díla směl předložit toliko jediný celkový
účet. S tím názorem nelze souhlasit. I kdyby šlo o jednotný soubor
právnických prací vykonaných v mezích jediné všeobecné plné moci,
nebyl by advokát povinen sečkat s nárokem na zaplacení až do ukon-
šení celé věci, neboť advokát může své útraty dělit a požadovati podle
časových období a rovněž není mu zabráněno, aby místo podle časo-
vých období sestavil své útraty podle věcných hledisek, totiž podle ma-
terií, jichž se týkají, třebaže jednotlivé záležitosti jsou jen součástmi
většího celku. Splatnost zažalované částky, jež se podle zjištění nižších
soudů týká samostatně vyúčtované záležitosti, není proto závislá na
vyúčtování v š e c h prací zmocněncem provedených. Námitka žalované
strany, že žaloba je předčasná i proto, že zálohy zmocněnci poskytnuté
jsou mnohem vyšší než zažalovaná částka a že ještě nejsou vyúčtovány
konečným celkovým účtem, je bezdůvodná, bylo-li nižšími stolicemi
zjištěno, že se veškeré platby žalovanou namítané týkaly j i n ý c h prací
a účtů. Co do přiměřenosti požadované odměny nutno podotknouti, že
dovolatel již neuplatňuje věcných námitek proti ní, a pokud tvrdí, že
mu nebyla dána možnost přezkoumati oprávněnost a přiměřenost za-
žalované částky, zapomíná, že bylo jeho věcí, aby po předložení spe-
cifikace účtu vznesl konkrétní námítka proti jednotlivým úkonům, anebo
aby po podání znaleckého posudku působil vhodnými návrhy a dotazy
(§ 289 c. ř. s.) k objasnění a doplnění posudku. Nepoužil-li však v prvé
stolici svého práva, které mu zákon dává, nemůže to doháněti v oprav-
ném řízení.

Čís. 16568.

Nebyl-li zároveň vymíněn zákaz zcizení, není čekatelské právo za-
psané do pozemkové knihy na závadu zcizení nemovitosti, zatížené tímto
omezením, její nabyvatel může však nabýti nemovitosti jen s omezením
vyplyvajícím z knihovně vyznačeného čekatelského práva a lze i proti
němu vésti exekuci nuceným zřízením práva zástavního jen s omezením,
že se tento vklad netýká čekatelského práva.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1937, R I 1397/37.)

Srov. rozh. č. 4100, 8015, 11227 Sb. n. s.